

[Larsen (Bjerre).]

maa Kommunalbestyrelsen erklære sig om Udstykningsplan, Adgang til offentlig Vej og mere i samme Retning. Alt dette kan kun tendere henimod, at Kommunalraadene maa søge teknisk Assistance, men herved bliver Linien ogsaa klarere, og der vil komme et vist System i Sagerne, saaledes at der ikke skulde komme kedelige Fejltagelser i Udstykningerne.

Med det foreliggende Lovforslag gennemføres en fælles Udstykningslovgivning for hele Landet, men der kunde maaske saa være Anledning til at ophæve den for Landet Nord for Kongeaaen gældende Særlov Nr. 116 af 28. Marts 1923 om Afgift paa Matrikulsvæsenets Ekspedition af Udstyknings-sager. Disse Afgifter hviler ikke paa et helt demokratisk Grundlag. Men der vil formentlig i Udvalget for Lovforslagets videre Behandling blive Lejlighed til at drøfte dette og flere Spørgsmaal med den højtærede Landbrugsminister.

Ud fra disse Betragtninger vil jeg paa mit Partis Vegne anbefale ogsaa dette Lovforslag til Tingets Velvilje.

Hvad endelig det tredje Lovforslag, Forslag til Lov om Huse paa Landet, angaar, vil jeg gerne gøre den Bemærkning, at ved Gennemførelsen af Jordlovene i 1919 blev Brugere af en Række Huse, der hørte under Godser, uden at være Tjenestehuse, tillagt visse særlige Begunstigelser, herunder Ret til at kræve Brugsforholdet fornyet for et Tidsrum af 8 Aar, og senere ved Tillægslove af 1926, 1935 og 1943 vedblivende tillagt samme Begunstigelser, og disse særlige Begunstigelser har det Udvalg, som har afgivet Betænkning over de i Dag til Behandling værende Lovforslag, anbefalet skulde fortsætte for de nuværende Brugere og deres eventuelle Enkers Levetid. Ligeledes henviser Udvalget til, at da der ikke findes Lovgivning for Huse paa Landet i de sønderjyske Landsdele, burde nu ogsaa dette Omraade drages med ind under fælles Lovgivning for hele Landet, hvilket synes meget rimeligt.

Ud fra disse Betragtninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale ogsaa dette Lovforslag til det høje Tings villige Behandling.

Hans Pinstrup: Der er et bemærkelsesværdigt Modsætningsforhold mellem Regeringens Ord og dens Handlinger. Medens Statsministeren taler om Samarbejde og at vise Hensyn, fremsætter Regeringen, den højtærede Landbrugsminister, paa Jordlov-

givningens Omraade en Række Forslag, der ved deres Ensidighed er en kolossal Udfordring over for alle, som tillægger Ejendomsretsbegrebet Værdi og Betydning som grundlæggende for Initiativ, Fremdrift, Opbygning og Opdyrkning i de enkelte Landbrugsbedrifter, og alene derigennem gøres disse Spørgsmaals Løsning til et Stridens og Modsætningernes Omraade, hvor Samling om en forstandig Udbygning af den bestaaende Lovgivning vilde have været mulig.

Ingen kan i Dag overse den kommende Udvikling i Landbruget, hverken med Hensyn til Produktionens Art, Omfang eller Afsetningsmuligheder eller eventuelt kommende nye Produktioner, og intet i Tiden taler til Gunst for en forceret Jordlovgivning, der gennem Ekspropriation og Bestemmelser om Tvangsbortforpagtning paa mindst 8 Aar griber voldsomt ind i de bestaaende Besiddelsesforhold, og som i hurtigt Tempo vilde føre Jord ud af Bondens Eje over til Staten, repræsenteret ved Statens Jordlovsudvalg. Det er jo Sandheden om Regeringens Jordlovsforslag. Ved Salg: Afstaaelse til Statens Jordlovsudvalg af indtil 50 pCt. af en Landbrugsejendoms Areal, Tvangsbortforpagtningen ledsages i Henhold til Ministerens andet Forslag af Tvangsaflevering af Jord til Jordlovsudvalget. Kan en Mand erhverve 1 ha og opføre lidt Bygninger, kan han i Henhold til det tidligere forelagte Lovforslag forlange Jord af Naboens, eventuelt gennem Ekspropriation. Entagelig vil Ministeren sige: ja, det er Maalet, Udviklingen, vi stiler imod, Staten som den, der raader for Salg og Omsætning af Ejendom. Herom kan der ikke længere i smaa og større Landbohjem herske nogen Tvivl.

Der bestaar en nøje Forbindelse mellem de Forslag, vi i Dag behandler, og de af Ministeren fremsatte Udstykningsforslag, en Forbindelse, der giver mig Anledning til at indlede med nogle faa principielle Betragtninger disse Spørgsmaal vedrørende. Saavel i Landbruget som paa Rigsdagen vilde et stort Flertal støtte og medvirke til en fremadskridende Jordfordeling og Udstykning paa Ejendomsrettens Grundlag og efter Tidens Krav. Gennem en naturlig Deling af bestaaende Brug, Opkøb af Jord og Opkøb af udstykningsmodne Ejendomme vil der kunne naas langt. Saafremt Udstykningen ikke er fremmet i det Omfang, der var unge til at overtage Brugene helt indtil 1943, er Ansvar for Jordlovsudvalgets. Jordlovsudvalget kunde have købt mere, for Udbudet af Ejendomme var betydeligt, og med Hensyn til Priser og Byggematerialer